

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ

О.О. Павленко, к.е.н., доцент,

О.Ю. Древаль, к.е.н., доцент,

Сумський державний університет

В статті розглядаються особливості оцінювання результатів студентів в умовах реформування системи вищої освіти України. Особливої уваги надано оцінюванню не тільки знань, але й практичних умінь студентів.

В період реформування системи вищої освіти в Україні необхідне комплексне урахування всіх існуючих компонентів загального процесу надання освітніх послуг. Укрупнено схема підготовки фахівців вищими навчальними закладами для ринку праці представлена на рисунку 1.

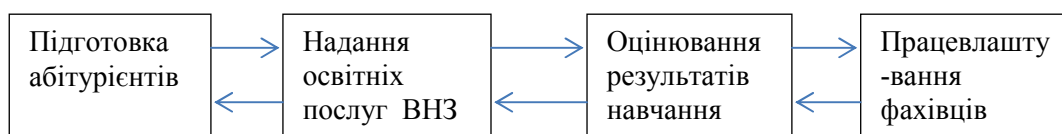

Рисунок 1 - Схема підготовки фахівців вищими навчальними закладами для ринку праці

Слід зазначити, що кожен суміжний етап наведеної схеми пов'язаний між собою зворотнім зв'язком. Саме наявність зворотного зв'язку є необхідною умовою якісної підготовки фахівців в процесі надання освітніх послуг вищими навчальними закладами.

На особливу увагу у наведеній схемі заслуговує етап оцінювання результатів навчання. На даний час у вищих навчальних закладах України оцінювання результатів навчання студентів є справедливим та обґрунтованим у відповідності до навчальних регламентів шляхом визначення рейтингової оцінки. Таке оцінювання досить формалізовано, оскільки полягає в набранні студентами балів через проходження тестів, розв'язання задач, присутність на лекціях (згідно регламентів дисциплін). Але накопичування балів протягом семестру або модулю не є об'єктивною оцінкою знань студентів, тобто отримані бали - не є результатом навчання (наприклад бали за присутність на лекції). Тому необхідно відходити

від накопичувальної системи оцінювання результатів навчання.

Саме тому враховуючи зворотній зв'язок між процесом оцінювання результатів навчання та працевлаштуванням фахівців і наданням освітніх послуг слід чітко визначити, що саме повинні «знати», та що повинні «вміти» отримувачі освітніх послуг. Саме ці компетенції зараз покладені в основу розробки Кваліфікаційної рамки і у відповідності до них повинно формуватися змістовне наповнення дисциплін, які викладаються у вищих навчальних закладах.

В результаті аналізу ряду дисциплін було виявлено, що по одним дисциплінам тести та завдання спрямовані щоб оцінити «знання», але не має практичного оцінювання «уміння». Тобто майбутні фахівці, а на даний час студенти, *знають* як розв'язати поставлене завдання, але не в повній мірі *уміють* практично застосувати до конкретної ситуації отримані знання.

Тому значної уваги в процесі підготовки фахівців треба надати налагодженню зворотнього зв'язку між студентом та викладачем (другий та третій блоки схеми на рисунку 1), та між викладачем та представниками бізнесу (третій та четвертий блоки схеми на рисунку 1).

Саме тому одними з першочергових завдань можуть стати:

- коректировка кредитно-модульної системи, зокрема регламентів. Треба відійти від регламентів та дати викладачу більшу ступінь свободи в налагодженні зворотнього зв'язку зі студентами;

- обов'язкове проведення «роботи над помилками» для студентів з низьким балами;

- необхідність введення в рамках кожної дисципліни кейсових завдань, які побудовані на практичних розрахунках реальних ситуацій із сфери бізнесу та управління.

Таким чином, удосконалення не тільки *знань*, що отримують студенти, а й *умінь* шляхом максимального оцінювання саме практичних навичок студентів може стати дієвим інструментом в формування затребуваних фахівців для ринку праці.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Постановление Кабинета Министров Украины « Об утверждении Национальной рамки квалификаций» от 23.11.2011г. № 1341// [Режим доступа] <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1341-2011-%D0%BF>
2. Теліженко О.М., Древаль О.Ю., Павленко О.О., Использование системного подхода при формировании квалификационной рамки //Вісник Сумського державного університету. Серія економіка. – 2013 р. м. Суми, № 3

Матеріали надійшли 06 грудня 2016 р.